

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-106/2011-01

Датум: 20.07.2011. године

Београд

Високи савет судства одлучујући о приговору С.С. из Сремске Митровице, улица [REDACTED], у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00429/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу члана 5. Закона о изменама и допунама закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници одржаној дана 20.07.2011. године, донео је

ОДЛУКУ

Приговор С.С. **СЕ ОДБИЈА**, а Одлука првог састава Високог савета судства број 119-05-00429/2010-01 од 14.06.2010. године, се потврђује.

Образложење

Оспореном одлуком Високог савета судства број 119-05-00429/2010-01 од 14.06.2010. године, С.С. која није изабрана за судију у складу са Законом о судијама („Службени гласник РС“ бр.116/08), престала је судијска дужност са 31.12.2009. године. У ставу другом исте одлуке констатовано је да се овом појединачном одлуком замењује јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, у ставу I тачка 724 изреке.

Незадовољна наведеним одлукама, С.С. поднела је дана 26.02.2010. године жалбу Уставном суду Републике Србије побијајући горе наведену јединствену одлуку Високог савета судства од 25.12.2009. године, а дана 13.10.2010. године изјавила је жалбу истом суду на одлуку од 14.06.2010. године, наведену у изреци, и то све због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног

чињеничног стања, повреде материјалног права и повреде Уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом.

Жалба поднета Уставном суду у смислу одредбе члана 5 став 3 Закона о изменама и допунама Закона о судијама сматра се приговором на одлуку Високог савета судства.

У том смислу навела је, између осталог, да је оспорена одлука донета од стране непотпуног састава Високог савета судства, због чега не производи правно дејство, да јој је онемогућено учешће у поступку и изјашњавање о чињеницама и доказима у поступку на основу којих је донета одлука. Истакла је повреду права на образложену одлуку и права на правни лек, права на расправност и контрадикторност.

Предложила је да се оспорена одлука поништи и одложи извршење оспорене одлуке.

У поступку преиспитивања оспорене Одлуке првог састава Високог савета судства у смислу члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Комисија Високог савета судства је на основу одредбе члана 14. став 1. Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС бр. 116/08 и 101/10) и члана 5. Пословника Високог савета судства („Службени гласник РС“ 43/09, 22/11 и 33/11) заказала јавну расправу, која је одржана 01.07.2011. године у присуству подносиоца приговора, посматрача и јавности.

Известилац је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору, указујући да на рочишту, пре свега, треба разјаснити све наводе из приговора и доказе који су уз приговор достављени.

Подносилац приговора је на рочишту изјавила, између осталог, да остаје код свих навода приговора, те да први састав Високог савета судства приликом доношења оспорених одлука није правилно утврдио чињенично стање, нити су сагледани целокупни резултати њеног рада, посебно у земљишно-књижној рефереди, па је донета и погрешна одлука.

Ценећи наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка и приложене доказе, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора и предлог Комисије, Високи савет судства налази да је:

Приговор НЕОСНОВАН.

У образложењу оспорене одлуке, између осталог наведено је да је подносилац приговора у 2007. години имала 12 одлука у „П“ предметима израђених у року до 60 дана од дана пресуђења и 4 одлуке у „П1“ предметима израђене у истом року, да је у 2008. години у „П“ предметима израдила 10 одлука у року до 60 дана од дана пресуђења и 4 одлуке преко 40 дана, док је у истој години у „П1“ предметима израдила 2 одлуке у року до 60 дана од дана пресуђења. Такође, наведено је и да квалитет рада подносиоца приговора у „П“ предметима знатно одступа од просека суда у којем је радила, односно да је у 2006. години имала 31,25% укинутих одлука напрема 24,67% на нивоу суда, у 2007. години 27,78% укинутих одлука у односу на просек суда од 16,19% и у 2008. години 33,33% укинутих одлука према 16,74% на нивоу суда.

Из извештаја о раду Општинског суда у Сремској Митровици и Извештаја о раду судија истога суда за период од 2006 до 2008. године, произилази да је подносилац приговора остварила следеће резултате:

У 2006. години од укупно 29 одлука разматраних по жалбама, потврђено је њих 22 или 75,86%, преиначена једна или 3,45% и укинута њих 6, што износи 20,69%.

Са друге стране, проценат укинутих одлука на нивоу суда износио је 18,32%.

У овом периоду подносилац приговора је израдила све одлуке у року до 30 дана.

У 2007. години од укупно 42 одлуке разматране по жалбама, потврђено је њих 28 или 66,66%, преиначено 6 или 14,28% и укинута 8 одлука, што износи 19,05%.

Истовремено, проценат укинутих одлука на нивоу суда износио је 14,40%.

У овом периоду 16 одлука је израдила у року од 30 до 60 дана од дана пресуђења.

У 2008. години од укупно 32 одлуке разматране по жалбама, потврђено је њих 22 или 68,75%, преиначено 4 или 12,5% и укинута 6 или 17,02%.

Са друге стране проценат укинутих одлука на нивоу суда износио је 13,97%.

У овом периоду 12 одлука је израдила у року од 30 до 60 дана од дана пресуђења и 4 одлуке по протеклу тог рока.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу у квалитет рада судије не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности због којих су ти разлози настали, те из тог разлога не могу бити од пресудног утицаја резултати остварени у само одређеној рефереди у којој је подносилац приговора поступала у посматраном периоду, како је то учињено приликом доношења оспорене одлуке, већ се морају узети у обзир све материје, те на основу тако добијених показатеља резултата рада подносилац приговора, оценити квалитет истога.

Руководећи се овим ставом, упоређујући, при том, резултате рада подносиоца приговора са просечним резултатима суда у којем је обављала дужност у посматраном периоду, све у смислу одредбе чл. 5 Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности у вези са одредбом чл. 13 ст. 3 Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор за судија и председника суда, који резултати показују да је у 2006. години подносилац приговора имала 20,69% укинутих одлука, на супрот просеку укинутих одлука на нивоу суда од 18,32%, потом, да је у 2007. години имала 19,05%, а суд 14,40% укинутих одлука, као и да је у 2008. години подносилац приговора имала 17,02%, а суд 13,97% укинутих одлука, Високи савет судства је закључио да подносилац приговора неиспуњава услов прописан наведеном одредбом чл. 5 Правила.

Ово с тога што је одредбом чл. 5 Правила прописано да подносилац приговора испуњава квалитет стручности уколико је, у посматраном периоду, испунио оба кумулативна услова, односно проценат укинутих одлука мора бити мањи и од просека суда у коме је вршио судијску дужност и од минимума прописаног Мерилима, те у

предметној ситуацији када је несумњиво утврђено да је проценат укинутих одлука подносиоца приговора у складу са прописаним минимумом успешности вршења судијске дужности, али да је знатно виши од просека суда и то у свакој години посматраног периода, Високи савет судства је становишта да подносилац приговора није испунио наведени критеријум стручности.

Високи савет судства прихвата у целости разлоге из оспорене одлуке у односу нас оспособљеност подносиоца приговора за вршење судијске дужности, сагласно одредби члана 6. Правила, и као правилне их акцептира у својој одлуци.

Имајући у виду све наведено Високи савет судства, ценећи и остале наводе приговора, налази да су неосновани, а да је оспорена одлука правилна и на закону заснована.

Следствено наведеном, Високи савет судства налази да С.С. не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама, у погледу стручности, а у вези члана 14. став 1. тачка 3. и 7. Одлуке о критеријумима и мерилима, због чега на основу члана 29 Правила, доноси одлуку као у диспозитиву.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

1. Подносиоцу приговора;
2. Архиви Високог савета судства.